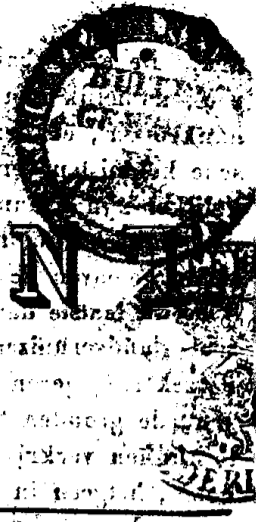

ARNHEMISCHE SCOURAAN

DONDERDAG 12 JANUARI.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf regels 1.60, en voor elken regel daarboven twee centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Dezer Courant, die geregeld uitgaat, wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Vrijdag, Donderdag en Zaterdag, is 75 in drie maanden.

De nieuwe zitting der Tweede Kamer.

Tot dus verre heeft de zitting der Tweede Kamer weinig belangrijks geleverd. Eene wet tot verlening van den tijd, dat het tarief in burgerzaken kracht zou hebben; de wijziging eener bepaling van haar reglement van orde, en het opnemen van een ontwerp, hetwelk geen ander scheen te hebben dan de leden van het ministerie van bewakers, der wet tot in de hand van het bestuur te verlaten, maar alles wat zij in den tijd van bijna drie maanden gedaan heeft.

Binnen weinige dagen komt zij weder te zamen. Punten van zeer hoog belang wachten hare beslissing. Wij spreken niet van het Wetboek van Strafrecht. De minister zelf schijnt te kennen gegeven te hebben, dat hij over dit in zijne oogen waarlijk een belangrijk punt niet genoeg nagedacht had en dus niet alleen dit boek, maar ook de eerste aan een nieuw onderzoek onderwerpen, ten einde het, zoo wij hopen, aan de Kamer een betere gedaante voor te stellen.

De Kamer zal geroepen worden, om over de rechten der maatschappij van weldadigheid een oordeel te vellen, of de staat verplicht wordt te worden, om zich niet de schulden te belasten eener geheel private onderneming; of de staat geroepen kan worden om de dwalingen van private personen goed te maken. De zaak is van veruitgegaan. Want komt men heden de maatschappij van weldadigheid te gemoet, met welk recht zal men dan morgen aan de handelmaatschappij en andere dergelijke ondernemingen hulp weigeren, wanneer ook deze niet meer in staat zijn aan hunne wettige verplichtingen te voldoen? Het bestuur der maatschappij van weldadigheid heeft op de beslissing der wetgevende magt eenen zedelijken dwang drechten uit te oefenen, door zijn ontslag te nemen. De deelhebbers mogen beoordeelen, in hoe verre het aan gemagtigden, gelijk bestuurders zijn, voorloofd kan wezen om in iederen stand der zaak zich aan den op zich genomen last te onttrekken. Maar de Kamer moet dit, met betrekking tot het haar onderworpen vraagstuk, even onverschillig oordeelen, alsof de leden van het bestuur der Nederland. stoomboot-maatschappij hun ontslag genomen hadden. Ook het schijnschoon, dat vreemdelingen zoo vaak verliet, oefene op haar geen invloed uit, maar alleen de verplichting, het belang van den staat.

Nog voor dien tijd zal zij hare goedkeuring aan het met België gesloten tractaat moeten geven of weigeren, daar de tijd, voor de ratificatie bepaald, kort op handen is. De rol der Kamer is hier zeer belangrijk; want hare beslissing mag alleen over den loop van grondgebied loopen. Van verscheidene zijden heeft men dit bestreden en beweerd, dat wij de waarschijnlijke bedoeling der grondwet in de plaats harer woorden stelden. Vooral deed dit ook het ontwerp met zoo veel geest geschreven wordende *Journal du Luxembourg*. Wij gelooven dit verwijt niet te verdienen, maar wij meenen de woorden der wet steeds in den zin te moeten oppemen,

welken de wetgever bij het nederschrijven daar aan geven moest. Deze is niet twijfelachtig. Het sluit alle verdragen, bleef als reger. een uitsluitend regt der kroon; de tusschenkomst der vertegenwoordiging werd bij uitzondering gevorderd, waar het ruiling of afstand van grondgebied in tijd van vrede geldt. Die tractaten moeten aan de Staten-Generaal ter goedkeuring aangeboden worden, natuurlijk voor dat gedeelte, hetwelk hunne tusschenkomst noodzakelijk maakt. Doch is de andere uitlegging niet veel liberaler? behoeft men geen gebruik te maken van de zoo schaars zich opdoende gelegenheid, dat de ministers liberaal willen zijn? Wandeer het hier op eene herziening der grondwet aankwam, ja, wij zouden eene geheele verandering in deze bepalingen der grondwet willen. Ook wij zouden de magt der vertegenwoordiging niet binnen de zoo enge grenzen der grondwet willen bepalen; doch het is hier de vraag over toepassing der grondwet, en ons beginsel is het, daaraan alles te toetsen. Al wenschen wij dus, in gemoede, dat deze het tegengestelde bepaalde, — zoo lang zij bestaat, zullen wij niet, uit overdrevene liefde voor al wat liberaal is of heet, gedoogen dat men een regt der kroon ten offer bringe, even weinig als wij dalden zoune, dat men aan deze schenke wat haar niet toekomt. Om wezenlijk vrij te kunnen zijn, behoort men de wet ten stiptste na te leven. Daarom zouden wij, zoo de ministers hier de grondwettige regten der kroon verdedigd hadden, aan hunne zijde gestreden hebben, gelijk wij daarvan nu de handhaving tegen hen voorstaan. Het had hun betaamd. Van waar nu die buiten de grondwet gaande liberaliteit komt bij menschen, welke anders zoo zeldzaam zelfs dan daarvan bewyzen geven, waar de wet hun dit vrijlaat, is ons onbekend. Er zal wel eene geheime reden zijn, een angel in het gras liggen, dat begrijpen wij, maar welke? Ook hier mag het wel zijn; *Timeo Danaos, et dona ferentes*.

De Kamer wordt mede geroepen tot de regeling der begrooing voor 1844 en 1845. Een budget van ruim zeventig millioenen jaars bij een volk, dat kwijnt en verarmt, verdient wel de naauwgezette en onafhankelijke overweging eener vertegenwoordiging, welke hare zitting begon, niet met enkel bezuiniging maar vereenvoudiging van het huishouden van staat te vorderen. Het zal daarbij aan de natie blijken, of dit louter woorden, betuigingen waren, dan of het de ernstige wil der Kamer is, om er de verwezenlijking van te bewerken. Mogt tot ons geluk het laatste het geval zijn. — geene nieuwe belastingen zullen het reeds overmatig gedrukte volk opgelegd worden; nimmer althans zal men aannemen, welke het volks-kapitaal aantasten, ondermijnen en vernietigen. Op die wijze zal de Kamer de kroon op haar adres van antwoord zetten.

Buitenlandsche Berigten.

ITALIË.

Uit Palermo wordt onder dagteekening van den 22sten december, aan de *Leipziger Allgemeine Zeitung*

geschreven. De bey van Tunis heeft den 26sten november een edikt uitgevaardigd van den volgenden inhoud: *De bey van Tunis heeft den 26sten november een edikt uitgevaardigd van den volgenden inhoud: alle slaven, die van deze dag af, van de bey van Tunis betreden, zullen vrij zijn, en ieder slavenhandelaar, die met eene karavaan de grenzen van dezen staat overschrijdt, heeft alle regt op de vrijgelatene slaven verloren.*

Een tweede edikt van denzelfden datum bepaalt, dat alle slaven, die zich thans nog in het rijk van Tunis bevinden, na verloop van zeven jaren, van dezen dag af, in vrijheid zullen worden gesteld; en het staat dan nog slechts aan de familie des beys vrij, ook voortaan slaven te houden.

Rome, 26 Dec. Over de uitbarsting van den Etna berigt een ooggetuige het volgende: Den 6den december verdeelde zich de afstroomende lava in de Valledel-Boye in drie armen, waarvan de grootste door het landschap Zappinelli naar de zijde van Rocca Musarra vloede. Dezelve had eene breedte van 300 voet. Den 7den veranderde deze hoofdstroom deszelfs richting zuidwaarts naar de zijde van Giannigola, en kelande over de lava-beddingen van 1811 en 1819. Hij was breeder dan vroeger, en 16 voet hoog. De gloed der lava was zoo groot, dat men dezelve op geen honderd schreden kon naderen. De uitbarsting was den 8sten zwakker; slechts weinig stoffen werden uitgeworpen, terwijl de lava ondertusschen haren weg naar Galanna voortzette.

ZWITSERLAND.

In den *Courrier de Lyon*, van 3 januari, leest men: Voor acht dagen had te Genève eene poging tot eene radicale insurrectie plaats, welke door de goede houding der overheid en der gewapende burgers gesukkigt verijdeld is. Alles bepaalde zich van de zijde der dubbisten, tot oproerig geschreeuw, bedreigingen en eenige individuele beledigingen. De ministers gaven, nadat hunne poging verijdeld was, de verdedigers der regering de schuld toe, en ontstonden en van de daardoor onder het publiek verspreide bezorgdheid; en weinig daarover bekommerd, dat zij zich zelve tegenspreken, kondigden zij eenen nieuwe beweging op eenen bepaalden dag aan. De *Pole de Peuple*, een blad, dat ongeveer in den geest van de *Pere Duchesne* gereedgemaakt wordt, ruit het volk van Genève tot alledele oproeden op, verkondigt aan de burgers de volks-justitie, en afscheffing des rijkdoms. In Genève bestaat getuente, om de anarchische pers te onderdrukken.

PRUISSEN.

Berlijn, 2 Jan. Men zegt, dat de heer *Friedrich Brockhaus*, de uitgever der *Leipziger Allgemeine Zeitung*, hier eenigen tijd vertoefd en verklaard heeft, dat dit blad geheel ophouden en eerst na eenigen tijd onder een anderen vorm weder verschijnen zal. Wanneer het dan eenigen waarborg voor eene goede strekking geeft, zoo is het niet te verwonderen, of de toegang tot Pruisssen zal weder aan hem vergund worden. (A. A. Z.)

Van den Rijn, 5 Jan. Onlangs hoorde men van uitnoodigingen, die van Parijs en Londen aan groote Duitse kapitalisten zouden gedaan zijn, om deel te nemen aan een plan tot aankoop van Spaansche nationale goederen voor gemeenschappelijke rekening. Men zegt, dat dit plan geenszins geheel is van de hand gewezen en dat men tegenwoordig over de verdere uitwerking en regeling van hetzelfde onderhandelt. Daarbij zou men niets minder bedoelen dan Duitse koloniën in eenige provincien van Spanje aan te leg-

geh. De maatschappij, wier oprigting men beoogt, zou, namelijk, aanzienlijke landgoederen in Spanje aankopen, en deze dan bij kleine deelen aan Duitse kolonisten verpachten. Zekerlijk zal het gemakkelijker zijn Spaansche nationale goederen te koop, dan Duitse kolonisten voor dezelfde te werven. Mettemin gelooven de spekulanten een probaat middel, voor dit laatste daarin te vinden, dat zij aan Duitse landverhuizers in hunne pracht-kontrakten de verzekering geven, van, na een zeker verloop van jaren, de gronden tegen eene lage koopsom in eigendom te kunnen verkrijgen. Wanneer het plan tot rijpheid komt, hetgeen in onzen ondernemenden tijd niet te verwonderen zou zijn, dan zouden wij toch onze Duitschland-moede landverhuizerszuchtigen vermanen, het eerst rijpelijk te overwegen, voor zij zich leenen tot het opbouwen dezer nieuwe Chateaux en Espagne.

(Köln. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 7 jan. Heden zijn over Frankrijk tijdingen uit Indië en China ontvangen. Die berichten zijn van geen zeer groot gewigt. In Afghanistan hebben onze troepen heden verhoogt door de vijandelijke bergpassen van den Khyber den 7den november gezigt. De Chinesen heeft alles in staat van bereidheid op de ratificatie des verdrags door H. M. de koningin van Grootbritanje.

— In den Globe leest men als volgt:

De driemaandelijkse staat der openbare inkomsten moet ter bezee en in de city dezer onlangs genomen in druk te weeg gebracht. Wij willen voorzeker niet, gelijk anderen, in het defficit van nagekoeg een miljoen over het jongstverloopen kwartaal het begin eener nationale bankbreuk zien; maar wij willen de ernstige mogelijkheden niet uit het oog verliezen, die daaruit kunnen voortvloeien. Vrochteloos zou men trachten het te kort in de toekomstigsten en de accijzen eeniglijk toe te schrijven aan den stilstand des handels en het in alle opzichten matiger worden der bevolking. Wij houden het er veeler voor, dat een algemeene ellende verminderingen heeft noodzakelijk gemaakt. Nog nooit is het gevoel van bezuiniging zoo sterk en zoo algemeen geweest als tegenwoordig; velen zijn genooddaakt uitgaven te bekriipen, om de belasting op de inkomsten te kunnen betalen.

— De oude James Stuart, die bloedverwant van den pretendent, die geen ander middel van bestaan meer had, dan het platte land als voolespeler te doorkruisen, kan dit zijn leven, en hoofd zijner lichaamsgebreken, niet langer volhouden. Hij is blind en heeft met Kerstmis zijn 114de jaar bereikt gehad. Hij is de zoon van den generaal John Stuart. Hij heeft den slag van Culloden nog bijgewoond gehad. Hij is vijf malen getuwd geweest, en is vader van 27 kinderen, waarvan er 10 in 's landsdienste zijn gesneuveld. Zijne tegenwoordige nooddrift is hieraan toe te schrijven, dat al zijne betrekkingen hem door den dood ontrukkt zijn. George IV was zijn verklaarde beschermmer. Hij zou aan sir Walter Scott zijn voorgeselschap geworden, maar deze is, even voor dat zulks gebeuren zou, overleden. Het voor de flegers zoo menschelievend Engeland mogt wel iets voor degen. handgenoot, het laatst overschot van een lustrijk stamhuid, doen.

— Sir Edward Lytton Bulwer heeft zich zeer beledigd gevoeld, dewijl de directie van het Olympia-theater hem, hoewel in het achtbaar en aangenaam gezelschap van Macready en miss Ellen Tree, op het tooneel heeft gevoerd. Hij heeft door eene geregtelijke vervolging dit zoeken te verhinderen. De zaak heeft hem echter wellicht minder verdrotten dan de vorm. Het stuk, waarin men hem laat optreden, is een blijspel, en heet Jack Noakes and Tom Styles. Bulwer noemt het in zijn rekwest een stuk, of which the distinguishing features are slang, vulgarity and impudent freedom with the names of living individuals. De laatste beschuldiging, dat de schrijver eene onbeschaamde vrijheid met de namen van levende individus genomen heeft, moet toegestaan worden. Een jong mensch staat in liefdes betrekking met de nicht eener oude, rijke, voor literatuur en theater dweispende tante. Om hare gunst te winnen vertelt hij van zijn vriendschappelijk verkeer met Bulwer, Macready en Tree, en laat opmerken, dat, als de tante hem de hand harer nicht niet ontzegt, hij er zich een gehoegen van maken zal, het genoemde drietal bij haar in te leiden. De tante zou ia de vreugde van haar hart nog meer beloofd hebben, dan de minnaar vordert. Deze voert nu twee reizende komedianten, Jack Noakes en Tom Styles,

als Bulwer en Macready, en de minnares van Jack als miss Tree bij de tante in. De hand der nicht is het loon zijner list. Dat de hoofpersonen eenig slang of rotwelsch spreken, is met hun karakter overeenkomstig. Daarby komt, dat thans in de beste gezelschappen weinig slang tot den goeden toon behoort, en dit is eene mede waarde Bulwer zelf door zijn Petnam rijkelijk heeft bijgedragen. De gemeenheid en delijk, de vulgariteit, is zoo erg niet, ten minste niet erger dan in menig blijspel in het Coventgarden of Drury Lane-theater. Macready en miss Tree hebben het dan ook rustig toegezien; Bulwer's gevoeligheid heeft zich alleen vertoond, en, zoo als het meestal gaat, wanneer aan eene onbeduidende zaak veel gewigt wordt gehecht, Jack Noakes en Tom Styles zijn aan het Bulwer's balain versukkling, dat zij in plaats van bij de dooden verzameld te zijn, lustig voortleven. Overigens ontbreekt het niet aan voorbeelden, dat levende personen op het tooneel ten toon worden gesteld. De geliefkoosde Mathews, Yates en Nightingale hebben dit bijna tot buitensporigheid toe gedaan, en gecarrikatureerde personen hebben de wijste partij gekozen, en faisant bonne mine en mauvais jeu. Al bereikt derhalve Bulwer het doel zijner geregtelijke aanklagte, — verstandig heeft hij daardoor geenszins gehandeld. (Morgenblatt.)

FRANKRIJK.

Parijs, 8 jan. Sedert twee dagen merkt men eene buitengewone beweging tusschen het door de koningin Christina bewoond paleis en het ministerie van buitenlandsche zaken op. Het volgende artikel uit den Courrier de la Gironde, is misschien geschikt om daaromtrent eenige opheldering te geven:

» Men verzekert, dat don Carlos, aan den raad van Frankrijk toegevend, er in bewilligt, om van zijne aanspraak op den troon afstand te doen ten behoeve van zijnen oudsten zoon, die de echtgenoot der koningin Isabella II zoude worden. Door dit huwelijk zouden de regten der beide familietakken vermengd worden en zoude alle verdeeldheid ophouden tusschen de ahangers van den ouderen tak en die van den jongeren tak der Spaansche Bourbons. Zoo men geloof mag hechten aan den persoon, van wien wij deze tijding hebben vernomen, zouden de Noord-Europesche mogendheden eenstemmig met Frankrijk zijn om tot deze soort van schikking te getaken.

» Men weet, dat Maria Christina sedert lang onderhandelingen had geopend, strekkende om een huwelijk tusschen hare dochter Isabella II en den oudsten zoon van don Carlos tot stand te brengen. Maar tot nog toe had de pretendent alle voorstellen verworpen. Thans, echter, verzekert men, dat de toestemming van don Carlos bereids onder dan eene maand is, en dat de regent van Spanje, vernomen hebbende hetgeen te Bourges en te Parijs omging, eenen speciaal agent naar het kabinet der Tuilerien zou hebben gezonden; deze agent is sedert twee dagen alhier aangekomen en heeft reeds onderscheidene conferencien met den minister van buitenlandsche zaken gehad. Men weet, echter, niet, welke voorstellen hij in last kan hebben gehad aan de Fransche regering aan te bieden om haar te bewegen, don Carlos en Maria Christina aan hun eigen lot over te laten.

— Uit Algerie is eene reeks van officiële rapporten ontvangen, waarvan de slotsom hierop neder komt, dat de jongste expeditie ten doel hebben gehad Abdel-Kader te beletten, zich in het gebirge van Ouarsenis te gaan nestelen; dat den 24sten de gansche legermacht daartoe vereenigd was, en dat zij den volgende dag, onder aanvoering van den generaal Melimah, hunne bewegingen begonnen hebben. Onderscheiden aanzienlijke stammen waren in onderwerping gekomen en het voordeel bleef altijd aan de zijde der Fransche troepen.

Binnenlandsche Berigten.

's-Gravenhage, 9 Jan. Sedert eenige dagen bevindt zich in deze residentie de baron Anselmo von Rothschild. Dezelve heeft in het Hôtel de l'Europe zijnen intrek genomen.

— In de afgelopen week is te Stompwijk een belangrijke diefstal bij nacht, met geweld, gewapend, en door meer dan een persoon (volgens het gerucht door drie personen) gepleegd. De heer officier van justitie, mr. B. van den Velden, en de regter-kommissaris, mr. G. A. Canneman, zijn tweemaal op de plaats van het misdrijf geweest. Aan den ijver dezer magistrats-personen heeft men het te danken, dat

reeds een der booswichten, die door drie getuigen herkend is, zich in handen van het geregt bevindt.

— Uit eene goede brou verzekert men, dat met aanstaande de ijzeren-spoorweg tot bij het huis T. Dyl, en wel in de zoogenaamde Papenlaan, die bestraat en waar een stations-gebouw geplaatst zal worden voor het publiek zal geopend zijn. Men zou denken, als men verder zegt, eene omnibus-dienst van daar tot 's-Gravenhage worden ingesteld, tot dat de moeilijke punten bestaan, zullen uit den weg geruimd zijn, en de weg tot deze residentie zal kunnen voltooid worden.

— Dezer dagen is alhier aangebragt een te Parijs van papier maché vervaardigd, zoogenaamd kunst-cadaver (cadavre artificiel,) welk kunststuk door alle kenners met volle regt bewonderd is, als door zijn zamenstelling volkomen geschikt om een juist denkbeeld te geven van den geheelen inwendigen toestand van het menschelijk ligchaam, in al zijne deelen en onderdeelen. Het is, zoo als men verneemt, voor de som van 3000 franken aangekocht ten behoeve van het groote instructie-hospitaal des rijks te Utrecht, en bereids naar zijne bestemming vertrokken. Men weet dat een tweede exemplaar door het gouvernement besteld is, dat bestemd zou zijn om naar Java te worden gezonden.

— Uit het verslag van den staat der maatschappij van weldadigheid, loopende over de maand december jl., blijkt, dat de staat der bevolking in de koloniën is als volgt: gewone koloniën 2645, Ommeerschappij 2203, Veenhuizen, Fe. gesticht 1982, 2e. gesticht 2404, 3e. gesticht 1747, Wateren 96, ambtenaren en hunne huisgezinnen bij de algemeene directie 37, samen 10814. Dit getal zou in de maand december volgens het verslag, nog zoo zeer toenemen, dat het cijfer bij het einde des jaars wel 11000 worden kan, en alsdan 900 grooter zal zijn dan bij het begin. De staat van het voorhanden zijnde vee in de gezamenlijke koloniën bedroeg 115 paarden, 1049 koeijen, 21 stuks jong vee, 6 kalveren en 1742 schapen. Nopens het gewone fabriekwezen wordt in het verslag opgemerkt, dat hetzelfde het gelyke jaar door zoo sterk heeft moeten kunnen worden voortgezet. Hoe de bevolking in hetzelfde ook is toegenomen, en er ook voor de eerste ultrusting heeft moeten worden gezorgd, en ook het huisraad en de meubelen van algemeene gebouwen hebben moeten worden versierd, — in alles is door eigen handen voorzien, even als de meerdere lokalen door kolonisten-ambachtslieden zijn in orde gebragt. De koffijzak-weverij heeft even zoo over de 600,000 stuks opgeleverd; in het voorzicht, dat er voortaan niet zoo veel meer zullen worden, heeft het hoofdbestuur het denkbeeld opgevat om een gedeelte van het gareh daartoe, hetwelk in Engeland machinaal gesponnen wordt, in de bestaande etablissementen uit de hand te doen spinnen, van welke eerste proeven, ook met eenen nieuwen hand-spijnmolen, zeer wel voldoen; reeds is er 30,000 pond gareh ontvangen en onderweg naar de koloniën, om gedurende den winter te worden verwerkt. De katoenweverij heeft over de 34,000 stukken opgebragt, van eene meerdere breedte dan men gewoon was voor de Indiën te weven, voor welke de bestellingen zeer verminderd waren, waarom men tot andere soorten van doek heeft moeten overgaan, welke veranderingen onderscheidene bezwaren en veel oponthoud veroorzaakt hebben. Hieraan is het voornamelijk toe te schrijven, dat er niet meer geweest is. De katoen-spijnmolen te Veenhuizen heeft ongeveer 56,000 pond gareh afgeleverd, dat mede veel meer had kunnen zijn, als men geene bijzondere beletselen had gehad.

Groningen, 9 Jan. Gisteren avond, den 8sten januari, nagenoeg ten half zeven ure, bragt een hevige donderslag, voorafgegaan door een ontzettenden bliksemstraal, en vergezeld van sterken wind, hagel en sneeuw, vlak boven de stad, schrik en ontsteltenis onder de inwoners, welke nog vermeerderd toen het gerucht zich verspreidde, dat er brand in den toren was ontstaan. Dat de losbarsting juist boven de stad en zeer laag was, bleek 16 daarnit, dat het licht van den bliksem zeer sterk was, zoo, dat ieder het in of bij zijn eigen huis waande te zien, en het licht van al de lampen, waarmede de Marknijkerk verlicht was (het was juist de avonddienst), geheel als niets en de kerk een oogenblik alleen door het bliksemlicht verlicht werd, zoo zelfs, dat sommigen, die hunne oogen gesloten hadden (het was onder het nagebed), door het sterke licht getroffen hunne oogen onwillekeurig openden; zo, dat de donder onmiddellijk op den bliksem volgde, en 30

de slag volkomen op het afschieten van een stuk ge-
schut, waarop weinig of geene naromming volgde,
steek. Dadelijk met den bliksemstraal viel er, zoo
als lieden verhalen, die juist op dien tijd op de markt
waren, een groote klomp vuur op het bovenste ge-
deelte des torens, waardoor de windwijzer, stang,
en de pijnpappel geheel verlicht werden en zich
in vier woorden; zij zagen dit voorts een eind
wegs langs den toren naar beneden zich verdeelen;
geden vermeen den bliksemstraal langs den af-
val naar beneden te hebben zien dalen. De verlichting
van het bovenste gedeelte des torens was echter
niet zoo voorbijgaande, als het bliksemlicht; er zijn
reeds geweest, die, niets vernomen hebbende van
de voornoemde vallen van vuur, eerst zeven mi-
nuten na den donderslag hun huis verlieten en toen
nog den windwijzer, de stang, de kroon en den halven
pijnpappel helder verlicht zagen. Dit verlicht blij-
ven van het bovenste gedeelte des torens gaf aan-
leiding tot het gerucht zich verspreide, dat er
brand in den toren was, in welke dwaling ook
de schuldwaacht bij de hoofdwacht verkeerde, waar-
op het gewicht in het geweer mis. Al spoedig werd
dit verontrustende gerucht in de kerk verspreid en de
talrijke daar vergaderde gemeente raakte plotseling in
opstand, en maakte daadwerkelijk een einde aan de
samenkomst; de gemeente stroomde de kerk
uit, en ontloopt op sommige punten getrang, docht,
er wij weten, zijn er geene ongelukken te be-
varen. Bij het uitgaan, en toen de meesten nog in
aan van brand in den toren verkeerden, hoorde
men en daar onder het geringere publiek stemmen
ongenoegzame, onnutte en overbodige van
den toren, dat het nu bleek, dat er toch brand
was aan Rode, en dergelijke meer; gelukkig echter
bleef het, dat het juist de afteider geweest is, die
het ongeluk van brand nu heeft afgewend, en waar-
voor wij zijn beschermd.

Verzonden stukken.

Verandering van artikel 12 der wet op de regterlijke organisatie.

Onder dit opschrift geeft de *Vlissingche Courant*, van 28 december j.l., no. 155, ons een artikel, in hetwelk de schrijver, — ik zou bijna zeggen op het-
togen toe, — te velde trekt tegen de verwerping van het bewuste ontwerp van verandering door de Eerste Kamer der Staten-Generaal. Ik mag mijn bij-
zonder gevoelen over de instelling, of liever, over het behoud eener Eerste Kamer, in ons beperkt land als bekend beschouwen. In mijne uitgegevene brochure, *„Vrijwillige Gedachten over de Eerste Kamer“*, heb ik mijn gedachten over dezelve geuit, en ik behoeft onder diegenen, die — moet de Eerste Kamer behouden blijven — hare openbare betrandslating wenschen. Ik ben derhalve — behoudens al den eerbied, aan de individuele leden verschuldigd — geen bewonderaar, geen verdediger van dat staatsligchaam, vooral niet zoo als dit ten onzent bestaat. De schrijver van het genoemde artikel kan mij alzo van geene partijdigheid beschuldigen, als ik verklaar, mij met zijne wijze van zien niet te kunnen vereenigen. De verwerping door de Eerste Kamer wordt beschuldigd van *inconsquentie*. Ook aan de Tweede Kamer richt zich dat verwijt. Ik wil opmerken, dat zoodanige beschuldiging altijd is te verwagend is te doen aan staatsligchamen, die in hun personeel zich telkens zien verwisseld. Het is zoo, aan die verandering staat de Eerste Kamer minder bloot, — maar toch vallen ook daar leden uit, die weder door andere, soms van contrarie-beginselen, vervangen worden. Daarenboven mag men niet voor-
stellen, dat in zoo talrijke vergaderingen, nu en dan, eens leden ontbreken. In de Eerste Kamer kan de afwezigheid van twee of drie leden al benea zeer

merkbaaren invloed oefenen en den hitalag der stem-
ming, belangrijk, wijzigen. Ik kan het niet voor-
nigtig noemen, de beschuldiging van *inconsquentie*
zoo ligtvaardig te donateren. Immers het zou kunnen
gebeuren, dat, indien men zich schroomvallig en
kleingestig tegen dezelve wilde drukken, men vroeger
dwalingen bleef aankleven, tegen bene betere over-
tuiging aan, later verkwegen. Of wil men, dat de
vele antecedenten van het verdedene regel zullen zijn
en blijven, verbindende voor de toekomst? De Eerste
Kamer heeft in den laatste tijd vele andere leden
in haar midden zien zitting nemen, voordelig aan-
geschreven in de publieke bekendheid; — kan die
vermeerdering en verandering niet van belangrijke
invloed zijn op hare tegenwoordige samenstelling? —
De Tweede Kamer heeft in de jongste jaren bewijs ge-
geven van meerdere krachtontwikkeling; — mag niet
niet aannemen, dat ook de Eerste Kamer proeven
gegeven heeft van meerder leven, en dat zij er naar
streeft hare zedelijke kracht, die haar meermaal
werd ontzegd, — te herwinnen?

De Vlissingche schrijver heeft, mijnes oordeels, de
vraag verkeerd gesteld. Het is niet het geschik, of de
Eerste Kamer » wil beletten, dat bespelingen tot stand
» komen, ten doel hebbende om te verhinderen, dat
» zeer gewichtige betrekkingen in den staat vervuld
» worden door onwaardigen of ongeschikten, — ik
geloof niet, dat dit, zelfs niet in de verte, in de
bedoeling van een enig lid der Kamer zal liggen; —
maar de vraag is, — laat de grondwet toe, dat de
ambtenaren van het openbaar ministerie, levenslang
benoemd, doot den Koning ontslagen worden? Be-
langrijke autoriteiten spreken dit tegen. Eene, om
regtskundige kennis beduidende, minderheid der Tweede
Kamer ontkende dit. Mannen als LUBAC, SCHOOVELD,
VERWEY-BERAN, LITWERT-STERLING, VAN PANNHUIS, DE
MAN, NEDERLANDER VAN ROSENTHAL; regtsgeleerden in
den echten zin des woords, spraken dit tegen. Eene
toetspraak, die wel verdiende, dat men er zijne aan-
dacht op vestigde. De wet werd aangenomen, maar
met eene onbeduidende meerderheid; en de Eerste Kamer
heeft haar verwerpen. Had men nu recht, dat staatslig-
chaam zoo ernstig aan te vallen? Het vermogen, — ja;
het recht, — neen. — Men had tot het besluit moeten
komen, — de grondwet wil niet wat wij wenschelijk,
noodig en nuttig achten. Eene aanzienlijke magt in den
staat heeft dit beginsel gesteld, — *ergo*, de schuld ligt
in de grondwet, — die ook op dit punt, gelijk in
sommige anderen, herziening vraagt en verbetering vor-
dert. Men ziet het, men ware dan billijker geweest, dan
nu men alleen heeft gevraagd wat vroeger is gebeurd
of heeft plaats gehad. Ik beslis niet in een zoo tee-
der vraagpunt, als het onderhavige is geworden, se-
dert dat zoo vele deskundigen en allezins bevoegde
mannen hunne meening hebben doen verstaan en in
gevoelen verschillen. Ik eerbiedig de meeningen; — ik
geloof aan de zuiverheid der bedoelingen; — ik hul-
dig beider getrouwheid in de lezing en uitlegging der
grondwet. Ik had daarom gewenscht, dat men in zoo
teedere zaak de Eerste Kamer niet zoo ernstig ware
aangevallen en men zich liever had verblijd met op
te merken, hoe gemiddeld ook zij is in de uitleg-
ging der grondwet, en dat zij niet immer en altijd
toestemt, wat de Tweede Kamer heeft aangenomen; —
niet blindelings en onvoorwaardelijk goedkeurt, wat
door de regering is voorgedragen.

Wat betreft de redenering van den Vlissingchen
schrijver, als in voorkomende gevallen, de procureur-
generaal, levenslang benoemd en onafzetbaar, niet
wil medewerken — dit bezwaar en de redenering,
dienaangaande, kunnen alleen bewijzen, dat voor-
zieningen wenschelijk zijn; maar wettigt geenszins
de aanneming eener wet, welke men gelooft te zijn
in strijd met de grondwet. — Dat bij den XIV titel
van het Wetboek van Strafvordering niet is voorzien,
wanneer de procureur-generaal het bevel van den
Hoogen Raad niet opvolgt, — kan alleen bewijzen,
dat dit is nagelaten of verzuimd, en hoogstens, dat die
wet leemten in zich heeft. De schrijver ziet er be-
zwaar in, aan den Hoogen Raad de bevoegdheid toe
te kennen tot ontzetting der procureur-generaal, en
noemt dat collegie, niet onafzetbaar, — en verheven
boven alle hartstogt of vooringenomenheid. Ik wil
hierover geen twist voeren; maar meentoch te mogen
vragen, of dat hoogste regterlijke en eerbiedwaardige
ligchaam niet is minder onafzetbaar, niet is minder
hartstogtelijk, niet geacht mag worden minder voor-
ingenomen, dan een enkel individu; hij zij nog zoo
billijk, nog zoo regtskundig; nog zoo gematigd. De
dwaling maakt zich niet zoo gemakkelijk meester van

zoodanige balie, zamengesteld uit de kern uwer regts-
geleerden, uit de bloem uwer natie. Hare antee-
denten getuigen voor mijne opmerking.

Dat de regterlijke magt geheel meester in den staat
zou worden, hiervoor behoeft, vooralsnog, zeker geene
vrees te worden gekoesterd; zij is *onafhankelijk*, maar
niet *oppermagtig*; zij maakt en schiept geene wetten,
past die alleen toe; zij voert geen bekeer of gebied,
maar zij is vol eerbied voor de wet; zij is hare ge-
trouwste dienaar in Nederland, en daarom is ijdel
de vrees, dat zij te magtig zou worden, hare bemoe-
jingen zou uitbreiden of de bedoeling der grondwet
voit zou kunnen miskennen. Waartoe de Eerste
Kamer in staat is, (deze uitdrukking komt mij min-
der gelukkig gekozen voor; ik zou liever zeggen, wat
zij zou kunnen) dit is meermalen betoogd en aan-
gewezen; maar, nog eens, ook hiervan ligt de schuld
in de grondwet. De schrijver heeft door die opmer-
king de herinnering verlevendigd, dat de grondwet
herziening behoeft.

Zoolang de Eerste Kamer blijft bestaan, hopen wij,
dat zij, hoewel bekleed met eene *enorme*, ja exorbi-
tante magt in den staat, — zij die magt ten goede
zal aanwenden, en niet, (hoe scherp, niet waar?) om
aan het ongelukkige Nederland nog veel onheils te
berokkenen. — Hare besluiten mogen, — genomen
met het oog op de grondwet, — bewijs voeren van on-
afhankelijkheid van geest, van bezadigd overleg en van
rijpe en kalme overweging. — Haar streven zij hand-
having der grondwet; — hare bedoeling bevordering
van het geluk, de welvaart en den bloei van het
dierbaar Vaderland!

Heinenoord, 3 januari 1843. VOGELZANG.

ROFTEEK'S denkbeelden over belasting op erfenissen.

Dit verwijt (dat, namelijk, door belasting op er-
fenissen, de aandrang tot verwerving en dus ook tot
vermeerdering van privaat-eigendom, waaraan alle na-
tionale rijkdom ontstaat, aanmerkelijk wordt belem-
merd) is, echter, minder grievend, wanneer de belas-
ting met *geheele vrijstelling van ad- en descendenten*,
slechts de zijd-magen, bij voorkeur de meer verwi-
derde, welke men wel eens niet oneigenaardig jag-
chende erfgenamen pleegt te noemen, treft. — Bij zulke
verre zijdmagen en personen, die met den erfater in
geene de minste gemeenschap van goed of bloed staan,
houdt de op het natuurregt gegronde aanspraak op
erf-opvolging op, en is deze slechts eene verganning
van staatswege. Doch zelfs in dit laatste geval blijft
het beginsel berispelijk en is met de waardigheid van
den staat en de regering onvereinbaar. Hoevele,
ook zoogenamde lagchende (d. i. zeer ver verwijder-
de) erfgenamen, tocht, zijn niet de weldaad, welke hun
of door den wil des erfaters, of door de wettelijk
ingestelde orde van erfopvolging toekomen, — en
waardig, of hebben dezelve niet *aanvaardigd* noodig?
Hoe ongrootmoedig van den staat, om, zelfs voor den
deel, de handen uit te strokken naar eene somme,
die aan anderen of natuurregterlijk toekomt, of door
den wil des erfaters is gegeven. Deze handwijze is
verwant met de listige erfenissen-jagt (*) en geweld-
dadige erfenis-afvordering, aan welke de slotere
Romeinsche keizers zich vroeger schuldig maakten.

Voor deze successie-belasting is geen andere grond
denkbaar als die, welke tevens de grond is voor
het heffen van eenig regt bij den overgang van
eigendom van onroerende goederen; het staats-
stuur heeft, namelijk, uit de menigte der gewoonlijk
voorkomende of liever in het algemeen denkbare ge-
vallen, er naar willekeur eenigen aangegrepen en op
het plaatsgruipen daarvan eene belasting te zijner ge-
steld. — Het kan met zekerheid *a priori* vastgesteld
worden, dat er ieder jaar een belangrijk aantal bur-
gers zullen sterven, en er derhalve een groot aantal
erfstellingen of erfopvolgingen bij versterf van
plaats hebben. Eene hierop drukkende belasting kan
derhalve belangrijke sommen opbrengen; die belas-
ting zal gemakkelijk opgebracht worden (het is, als
hoorde men den minister rocvasser spreken) en
geen groot misnoegen verwekken, omdat hij, die niet
ontvangt, ook in staat is om weder af te geven,
en in allen gevalle de opbringer zoo veel over-
houdt om de smartelijke woude, hest geslagen,
weder te genezen. — Met zulke droegredenen wordt
men gewoonlijk de openbare meening te stillen; het-

(*) Een beter woord heeft de vertaler niet dadelijk kon-
nen vinden voor het kernachtige Duitse *Erbschleicheret*.

geen in den regel bij allen gelukt, die, of geene
opgewekth is, of geenen lust hebben om in de regts-
kundige en politieke natuur der belastingen eenen
dieperen blik te werpen. Op eene andere plaats (*Staats-
Lexicon van C. von ROTTECK und C. WELCKER*, op
het woord: »Abgaben») hebben wij over deze natuur
der belastingen reeds gehandeld en verwijzen daarnaar.
Ook zoude misschien reeds de enkele aanmerking ge-
noegzaam zijn, dat het, namelijk, geheel onmogelijk
is, de maatstaf of hoeveelheid van het aldus geheven
regt door een verstandig en doorslaand beginsel te
regelen. Wanneer het, b. v., vergund is, den erfgenaam
vijf of tien pCt. van de nalatenschap te onttrekken,
waarom zoude het dan ook niet vergund zijn, hem
twaalf, ja negentig pCt. af te nemen? — Het geldt
hier dus bloote willekeur; en het begrip van een
waar en zelfstandig regt op eigendom of verkrijging
houdt, ten aanzien van de aldus belasten, geheel op.
Het is de vraag niet meer hoe veel men hun wil af-
nemen; het is slechts de vraag hoeveel men hun wil
overlaten.

(Uit *ROTTECK und WELCKER's Staats-Lexicon* op
het woord: »Erb-schafts-Steuer»).

Aldus zijn de denkbeelden van eenen man, wien
niemand den rang onder de eerste constitutionele
staatslieden van Europa, in onzen tijd, zal betwisten;
en die, even als eenmaal onze groote KEMPER, een
even diependkend en schander hoogleeraar als braaf
en mannelijk volksvertegenwoordiger was.

K. . . . N.

Eene enkele vraag, rakende de wet op het zegel.

Bij de vlugige inzage van het ontwerp heeft zich
de volgende vraag aan mij opgedaan:

Zou het niet beter, doelmatiger en minder om-
slagtig zijn, zoo men kon bepalen, dat de gemeente-,
dijk- en polderbesturen, ja zelfs de gewestelijke re-
gering, vrijdom van zegelregten zullen genieten,
zoo veel aangaat al de stukken van ontvang
en uitgaaf; dierhalve voor alle comptabele stukken,
tot de rekening en verantwoording behoorende; maar
daarentegen vaststelde, dat men zal ver-
plicht zijn, eene te bepalen som in eens af te stor-
ten voor zegelregt, welk regt men zou kunnen bere-
kenen naar de hoegrootheid der som, over welke die
rekening en verantwoording zal loopen, bij voorbeeld,
zoo veel voor iedere honderd gulden. Dit zou veel
omslag, omstag en moeilijkheid voorkomen en eene
lastige, moeilijke en minder gewenschte inspectie
uitmaken.

Konings heilzaam besluit omtrent het Oostindisch militair weduwen- en weezen-fonds.

In de laatste der dagbladen (wij herinneren ons niet dui-
delijk meer, of het in de *Arnhemse Courant* of in het
Handelsblad was,) hebben wij eerst onlangs gelezen eene
kennisgeving van den minister van koloniën; in dato
9 december 11. gerigt aan alle in Nederland aanwe-
zende officieren, de gepensioneerden, en de weduwen
en weezenen van het Indisch leger, waarbij hun
aanbevolen werd, dat het Zijner Majesteit behaagd
was, bij besluit van den 23den der voormelde maand,
n°. 60 te bepalen, dat, van af den 1sten januari aan-
staande, ingetrokken en buiten werking gesteld zal
worden het ministeriële bevel van 7 juni 1841, n°. 34, en
mitsdien de weduwen hersteld zullen worden in het ge-
niet van de toelagen voor derzelver minderjarige kin-
dren, beneden het getal van 4, zoo als dit te voren
bestond, maar haar ook door voormelde beschikking
ontrokken was.

Wij hebben deze kennisgeving met het grootste ge-
noegen gelezen, dewijl wij er de overtuiging in vin-
den, dat Zijne Majesteit, die met hart en ziel het
besten wil, beter ingelicht, gaarne terugkomt van
bepalingen, die onbillijk zijn, en die te eeniger tijd
noodig zijn gevolgen zouden kunnen hebben. — Wij
zelf onszelven, hebben, bij de vernietiging van 's mi-
nisteriële bepalingen van 7 juni 1841, n°. 34, niet het
minste belang; maar, daar onze bemoeijingen gestrekt
hebben, om Zijne Majesteit, de vertegenwoordiging
en het algemeen eenigzins omtrent de ontevreden-
heid, meerslagtigheid en daaruit ontstane moedeloo-
sheit, welke evengemelde bepalingen bij het Indisch
leger hebben te weeg gebracht, in te lichten; dewijl
ook de Europese bevolking in Indië omtrent die be-
palingen niets minder dan onverschillig was gebleven, —
houden wij ons nu ook verzekerd, dat de officieren

van het Indische leger, op het ontvangen van het be-
rigt der herroeping, Zijner Majesteit niet slechts met
geheel hun hart dankbaar zullen wezen, maar alle
hunne gehechtheid aan hoogstedezelfs persoon zullen
kennelijk maken, door hunnen op nieuw herleven-
den dienstijver en de stiptste betrachtting hunner plig-
ten; maar dat ook de zoo heilzame vernietiging der
drukkende bepalingen het weduwen- en weezen-fonds
bij hen ook de hoop zal doen ontstaan, dat aan de harde
bepalingen van het besluit van het Indisch bestuur
van 30 maart 1841, Litt. W. G., met betrekking
tot het verhoogd pensioen-fonds, (en het gedwongen
20-jarig verblijf in Indië, alvorens verlof naar Euro-
pa te kunnen bekomen, (het geval van ziekte alléén
uitgezonderd) eene voor het lot der officieren gunstige
wending zal gegeven worden; dat wil zeggen, dat de
homologatie, welke door Zijne Majesteit tot dusverre
geweigerd is, maar evenwel de officieren nog altoos in
het onzekere laat, of niet nog later die homologatie
zal gegeven worden, evenzeer door eene stellige, ter
algemeene kennis van het leger gebragte, herroeping
van dat besluit, voor zoo verre de bezwarende pun-
ten betreft, zal worden gevolgd. Zoo goed is voorzeker
het vertrouwen van het Indisch leger op de hooghar-
tigheid en edelmoedigheid van Z. M. den koning; dat
hetzelfde ook met angstvalligheid eene gunstige beschik-
king ten deze te ontmoet ziet, als een nieuw blijk,
dat hoogstedezelfe de diensten en opofferingen van
het Indische leger op prijs weet te stellen.

En mits deze hulde doende aan de welwillende be-
schikkingen en gezindheid van onzen koning, willen
wij hopen, dat noch de minister van koloniën, noch
het Indisch bestuur immer meer eenige voor het In-
dische leger in het algemeen, dat wil zeggen, in den
uitgestrektsten zin van het woord, bepalingen zullen
voordragen of in werking brengen, waarbij de be-
langden der individu's op eene zoo verregeaande wijze
gekrenkt worden; als zulks door de twee voormelde
besluiten en bepalingen is geschied, en die in zoo hoe-
ge mate de algemeene animaversie van het publiek
in Indië en in Europa hebben.

Z. . . . m, den 14den december 1842.
Een oud officier van het Nederlandsche leger.

Stedelijke Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem
breugen bij deze ter kennis van een iegelijk, zulks aangaande,
dat door den heer staatsraad-gouverneur dezer provincie
is executeir verklaard het kohier der grondbelasting voor
het jaar 1843, van de gemeente Arnhem, en dat hetzelfde
ter invordering aan den ontvanger der directe belastingen
binnen deze stad is uitgereikt.

Vermanende de belanghebbenden hun verschuldigde ter
zijner tijd te voldoen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt terplaatse,
alhier gebruikelijk.

Arnhem den 10den januari 1843.

Advertentiën.

+++ BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER
++ STAD KAMPEN gedenken, op Maandag
+ den 16den Januarij 1843, des middags ten
twaalf ure, op het Raadhuis aldaar, aan de minst-
aannemenden publiek te besteden de leverantie van:
150 Eiken BRUGDEELEN, gemiddeld breed
0,33, zwaar 0,05 en lang 5,55 Ellen.
380 Ellen Dito PLATEN, zwaar 0,07, breed
0,27 Ellen.

4 BOSKANTE BALKEN, zwaar 0,54 en 0,64,
lang 15 Ellen.

2 Greene zware BALANSPRIEMEN.
400 NOORDSCHE DEELEN

en meer andere HOUTWAREN, waarvan het Bestek
ter lezing ligt in de *Nieuwe Stads-Herberg* voor de
Brug te Kampen.

REGT. HET VOORT.

+++ BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN
++ DER STAD ARNHEM zijn voornemens,
+ op Zaterdag den 14den Januarij 1843,
des voormiddags ten 10 ure, op het Raadhuis van
gemelde Stad, in het openbaar veilen:

De zware IJPENBOOMEN, staande langs
het voetpad, onder langs den Berg, nabij
de Rivier den Rijn.

Zullende de aanwijzing der nitgebaakte perceelen
twee dagen te voren door den Stads-Baas W. VAN
ZOEST gedaan, en de conditiën op de Stedelijke
Secretarie gelezen kunnen worden.

Op Maandag den 30sten Januarij
1843, zullen, des avonds ten 7 ure,
in het *Zwijnschoff*, te Arnhem,
in het openbaar bij inzet worden
geveild de navolgende

VASTE GOEDEREN:
1. Het onder Arnhem aan den Straatweg naar

Help, op weinige minuten afstands van de stad, aan-
genaam gelege BUITENVERBLIJF, SINDERS
ENK, bestaande in een nieuw, hecht en sterk, met
onderhouden GEBOUW, bevattende 4 KAMERS,
PROVISIE-KAMER en KEUKEN gelijkvloers, 2 BO-
VENKAMERS, KELDERS enz: voorts KOETSHUIS
met STALLING, wel aangelegden voort, door een
IJzeren Rasterwerk van den gemeenen weg geschei-
den, en TUIN en WANDELINGEN, naar den eisen
bepoot, uitkomende aan den *Rosendaalschen weg*,
te zamen groot 54 Roeden en 80 Ellen, volgens Ka-
dastrale indeeling Sectie G. n°. 266 en 633. In ge-
bruik te aanvaarden met den 1sten April aanstaande.

Te bezichtigen daags voor en op den dag van
den inzet, van des morgens 10 tot 2 ure.

20. 1 Bunder 94 Roeden en 80 Ellen best WEST-
LAND, gelegen buitendijks bij de Steenbakkerij
Gelders-Oord, onder Westervoort; volgens het Ka-
daster Sectie B. n°. 68, en 69.

Onderrigt omtrent de voorwaarden van den
verkoop is te verkrijgen bij den Notaris Mr.
G. VAN ECK, te Arnhem.

Uit kracht der onherroepelijke vol-
magt, verleend bij acte den 15den
December 1838, gepasseerd tot

Mr. W. H. TAAIJ, Notaris, gevestigd te Arnhem,
door MELCHIOR ZERVAAS, Winkelier, en
SUSANNA MARIA VAN DEN BERG,
Ehelieden, destijds te Arnhem wonende, zal, ten
overstaan van genoemden Notaris, in twee veilingen,
die gehouden zullen worden in het Logement het
Zwijnschoff, te Arnhem, op Maandag den 16den
en 30sten Januarij 1843, telkens des avonds ten acht
ure, in het openbaar worden verkocht:

Een Kapitaal, hecht en sterk WINKEL-
HUIS, staande op eenen der beste en me-
ringrijkste standen, op den hoek der Bro-
deren- en Bakkerstraat der Stad Arnhem,
waarin thans een Manufactuur-Winkel wordt
gevezen, vroeger bewoond door E. ZER-
VAAS, en thans door den Heer T. J.
MALDANER, Wijk A, N°. 109, en op
den Kadastralen legger van Arnhem aange-
wezen in Sectie O, N°. 1405, groot eene Roede en
elf Ellen.

Meerdere inlichtingen te bevragen
ten Kantore van den bovengenoemden
Notaris.

+++ Men verlangt, tegen primo Mei aanstaande
++ de, in eene voordeelige, maar, ~~aan~~
+ drukke dienst, te Schiedam, eene bekwaam
KEUKENMEID, goed van omgang, gezond en sterk
van gestel, liefst tusschen de 25 en 40 jaren oud,
van de Protestantische Godsdienst; voorzien van de
vereischte attesten, zoo wegens de kennis van heel-
vak, als van een goed zedelijk karakter, en
onder leiding van den Schiedamschen Kadelaar M. G.
DE, te Schiedam.

N. PENZ, uit Tyrol, is te Zutphen
in de Drie Koningen, bij PEPE-
SEN, uitgepakt met een rijk assortiment
en HEEREN-HANDSCHOENEN, en verder wat
zijn vak behoort. — Blijft acht dagen.

+++ De Ondergeteekende verwittigt bij
++ het geëerde publiek, dat zijn CONCERT
+ (op hetwelk een gedeelte van het *Oratorium
Paulus*, van MARCELSON-BARTHOLOMEÛS, zal worden
opgevoerd,) zal plaats hebben op Maandag den
30sten Januarij 1843.

Arnhem, 11 Januarij 1843.

C. A. THIEME

Wasserhoogte te Arnhem.

Den 11 Jan. 2 El 5 Palm 0 Duim; gew. 60 Duim; gev. 0

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 10 JANUARI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4 1/2
Nederl., Vverk. Schuld à 2 1/2 pCt.	52 1/2	52 1/2	52 1/2
Dito Dito » 5 »	101 1/2	101 1/2	101 1/2
Amortisatie-Syndicaat » 4 1/2 »	94 1/2	94	
Dito Dito » 3 1/2 »	77 1/2	77 1/2	77 1/2
Handelmaatschappij » 4 1/2 »	130	130 1/2	130 1/2
Nieuwe Dito » 4 1/2 »	103 1/2		
Dito Dito 1837 » 4 1/2 »			
Oostindische Leening » 5 »	99 1/2	99 1/2	
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg » 4 1/2 »			
FRANCR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening Ardoins » 5 »	18 1/2	19	
Dito onbep. stuk . . . » 5 »	16 1/2	16 1/2	
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 2 1/2 »	37 1/2	37 1/2	37 1/2
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	106 1/2		
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	106 1/2		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	98 1/2	98 1/2	
Oblig. bij Hope . . . » 4 »	88 1/2		
OOSTR. Aand. à fl 100. » f »			
Dito à fl. 250 . . . » »	345		
Metaaliek » 5 »	108 1/2		
Dito » 2 1/2 »	58 1/2		
BRAZILIE. Dito Dito » 5 »	75 1/2		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdr.